

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea așezămintelor culturale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează organizarea și funcționarea așezămintelor culturale.

Art. 2. – (1) Așezămintele culturale, în sensul prezentei legi, sunt instituțiile publice de cultură care desfășoară activități și în domeniul educației permanente, organizate în afara sistemului național de învățământ

formal, în colaborare cu acesta, având drept scop păstrarea și promovarea culturii tradiționale.

(2) Așezămintele culturale sunt: căminul cultural, casa de cultură, universitatea populară, școala populară de arte și meserii, centrul de cultură, formația și ansamblul profesionist pentru promovarea culturii tradiționale, centrul zonal pentru educația adulților, centrul județean pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale, Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale.

Art. 3. – Activitatea așezămintelor culturale se adresează tuturor cetățenilor, indiferent de rasă, naționalitate, vârstă, sex, etnie sau religie, în vederea dezvoltării libere și a adaptării lor la evoluțiile majore din cadrul societății și la normele generale de moralitate.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea așezămintelor culturale

Art. 4. – Așezămintele culturale funcționează în subordinea autorităților administrației publice locale sau în subordinea autorităților administrației publice centrale, după caz.

Art. 5. – (1) Activitățile specifice așezămintelor culturale se desfășoară în temeiul prevederilor legale în vigoare, în conformitate cu regulamentele cadru și normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(2) Acreditarea așezămintelor culturale pentru a desfășura activități de formare profesională continuă se face conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 375/2002.

(3) Activitățile pentru păstrarea și promovarea culturii tradiționale, precum și cele privind formarea unor deprinderi și abilități se finalizează cu obținerea unor certificate de absolvire emise sub girul Ministerului

Culturii și Cultelor, cu menționarea în mod distinct a denumirii programului și a instituției organizatoare.

(4) Activitatea așezămintelor culturale este asigurată de către personalul de specialitate al instituției organizatoare, cu statut de angajat permanent, de personal asociat sau, după caz, de experți din țară sau din străinătate.

(5) Personalul de specialitate care desfășoară activități de educație permanentă în așezămintele culturale este încadrat și salarizat conform legislației în vigoare, în funcție de pregătirea profesională.

(6) Pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar, care desfășoară activități de educație permanentă în așezămintele culturale, nivelurile de salarizare se stabilesc conform prevederilor Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Principalele activități ale așezămintelor culturale sunt cele din domeniul educației permanente, precum și cele care au drept scop conservarea și punerea în valoare a tradițiilor populare.

(8) Coordonarea și îndrumarea metodologică a activităților se face de către Ministerul Culturii și Cultelor, prin intermediul unor comisii mixte, desemnate de serviciile descentralizate și formate din specialiști ai Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, ai centrelor județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale și ai direcțiilor județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național.

CAPITOLUL III

Căminul cultural

Art. 6. – (1) Căminul cultural este o instituție publică, având personalitate juridică, fără scop lucrativ, care funcționează în toate centrele de comună, sub autoritatea consiliului local.

(2) Căminul cultural poate avea filiale pe raza unității administrativ – teritoriale respective.

(3) Căminul cultural poate purta numele uneia dintre personalitățile istoriei și culturii naționale sau locale.

(4) Atribuirea denumirii se face conform legislației în vigoare, la propunerea consiliului consultativ, cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național.

Art. 7. – Căminul cultural are, în principal, următoarele obiective:

a) organizarea și desfășurarea de activități culturale – artistice și de educație permanentă;

b) conservarea și transmiterea valorilor morale, artistice și tehnice ale comunității locale, ale patrimoniului național și universal;

c) organizarea sau susținerea formațiilor artistice de amatori, de concursuri și festivaluri folclorice, inclusiv a participării formațiilor la manifestări culturale intercomunale și interjudețene;

d) organizarea sau susținerea activității de documentare, a expozițiilor temporare sau permanente, elaborarea de monografii și lucrări de prezentare turistică;

e) difuzarea de filme artistice și documentare;

f) organizarea cercurilor științifice și tehnice, de artă populară și de gospodărire țărănească;

g) organizarea și desfășurarea cursurilor de educație civică și a celor de formare profesională continuă;

h) organizarea și desfășurarea activităților de interes comunitar.

Art. 8. – (1) Conducerea operativă a căminului cultural este asigurată de un director numit prin concurs.

(2) Concursul este organizat de consiliul local, împreună cu direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național; din comisia de concurs face parte câte un reprezentant al consiliului local, al direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național și din partea centrului județean pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale.

(3) Pentru participarea la concurs, candidații vor trebui să primească, în mod obligatoriu, avizul direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național.

Art. 9. – (1) În cadrul căminului cultural se organizează un consiliu consultativ, format din 5 – 11 membri, care își desfășoară activitatea pe bază de voluntariat; din acest consiliu fac parte reprezentanți de frunte ai comunei, din partea școlii, cultelor, primăriei, tinerilor, pensionarilor, gospodarilor agricoli sau ai unor asociații ce își desfășoară activitatea pe raza comunei, precum și responsabili filialelor căminului cultural.

(2) Consiliul consultativ se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, se pronunță asupra programului anual de activități și a priorităților de finanțare, analizează trimestrial activitatea desfășurată și modul de finanțare al activităților și, respectiv, face propuneri privind schimbările necesare în structura instituției, care se înaintează spre aprobare consiliului local.

Art. 10. – (1) Directorul căminului cultural are următoarele atribuții:

- a) asigură conducerea activității curente a instituției;
- b) elaborează programele de activitate anuale și pe etape;
- c) conduce nemijlocit și concret un domeniu distinct din activitățile de profil specifice;
- d) este ordonator secundar de credite;
- e) hotărăște măsurile disciplinare sau de recompensare a personalului din subordine, în concordanță cu legislația în vigoare;
- f) reprezintă instituția în raporturile cu persoanele juridice și fizice, din țară și din străinătate, precum și în fața organelor juridictionale;
- g) informează consiliul consultativ asupra realizării obiectivelor stabilite și a prestației colectivului pe care îl conduce, stabilind împreună cu acesta măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității.

(2) Directorul căminului cultural este salarizat potrivit legii.

CAPITOLUL IV

Casa de cultură

Art. 11. – (1) Casa de cultură este o instituție publică, având personalitate juridică și care poate funcționa în orașe și municipii, precum și în sectoarele municipiului București, sub autoritatea consiliului local.

(2) Casa de cultură, ca instituție de interes public, având personalitate juridică, poate funcționa în orașe și municipii, și în subordinea sindicatelor sau a altor organizații.

(3) Casa de cultură poate avea filiale în teritoriul unității administrativ – teritoriale respective.

(4) Casa de cultură poate purta numele unei personalități culturale sau istorice de importanță locală sau națională.

(5) Atribuirea denumirii se face conform legislației în vigoare, la propunerea conducerii instituției, cu avizul direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București.

Art. 12. – (1) Casa de cultură are, în principal, următoarele obiective:

a) organizarea și desfășurarea de activități cultural – artistice și de educație permanentă;

b) conservarea și transmiterea valorilor morale, artistice și tehnice ale comunității locale, ale patrimoniului național și universal;

c) organizarea sau susținerea formațiilor artistice de amatori, de concursuri și festivaluri, inclusiv a participării formațiilor la manifestări culturale interjudețene, naționale și internaționale;

d) organizarea sau susținerea activității de documentare, a expozițiilor temporare, elaborarea de monografii și lucrări de educație civică și informare a publicului;

e) difuzarea de filme artistice și documentare;

f) organizarea cercurilor științifice și tehnice, de artă populară și plastică;

g) organizarea și desfășurarea cursurilor de formare profesională continuă.

(2) Pentru exercitarea acestor atribuții casa de cultură inițiază și organizează proiecte sau programe culturale.

(3) Casa de cultură funcționează în baza unui regulament de organizare și funcționare, avizat de direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București, și aprobat de autoritatea tutelară.

Art. 13. – (1) Conducerea casei de cultură este asigurată de un director numit prin concurs, organizat de consiliul local, sau după caz, de autoritatea tutelară împreună cu direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București; din comisia de concurs vor face parte reprezentanții consiliului local, ai autorității tutelare și reprezentantul direcției județene.

(2) Pentru participarea la concurs, candidații trebuie să depună la dosar, în mod obligatoriu, avizul direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București.

Art. 14. – În cadrul casei de cultură se organizează un consiliu consultativ, format din 7 – 15 membri care își desfășoară activitatea pe bază de voluntariat, din rândul personalităților culturale și științifice reprezentative, desemnați de directorul instituției cu avizul autorității tutelare.

Art. 15. – Directorul casei de cultură are următoarele atribuții:

- a) asigură conducerea activității curente a instituției;
- b) elaborează programele de activitate anuale și pe etape;
- c) conduce nemijlocit și concret un domeniu distinct din activitățile de profil specifice;
- d) este ordonator secundar de credite;
- e) hotărăște măsurile disciplinare sau de recompensare a personalului din subordine, în concordanță cu legislația în vigoare;
- f) reprezintă și angajează instituția în raporturile cu persoanele juridice și fizice, din țară și din străinătate, precum și în fața organelor jurisdicționale;

g) informează consiliul consultativ asupra realizării obiectivelor stabilite și a prestației colectivului pe care îl conduce, stabilind măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității.

Art. 16. – Consiliul consultativ al casei de cultură se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, se pronunță asupra programului general de activități și a priorităților de finanțare, precum și a modului de realizare a obiectivelor propuse și face propuneri privind schimbările necesare în structura instituției, care vor fi supuse aprobării autorității tutelare.

CAPITOLUL V

Universitatea populară

Art. 17. – Universitatea populară este o instituție publică având personalitate juridică, organizată în municipii, orașe și comune, sub autoritatea consiliilor județene sau locale, după caz, sau funcționează ca un compartiment distinct în cadrul casei de cultură sau al căminului cultural.

Art. 18. – Universitatea populară funcționează în baza unui regulament de organizare și funcționare, avizat de direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București și aprobat de autoritatea tutelară.

Art. 19. – Universitatea populară are, în principal, următoarele obiective:

- a) dezvoltarea generală și armonioasă a personalității umane;
- b) transmiterea și asimilarea valorilor științifice, culturale și artistice, naționale și universale;
- c) educarea civică, morală și economică;

d) însușirea de cunoștințe, deprinderi și abilități pentru formarea, perfecționarea și/sau reconversia profesională, în vederea integrării active pe piața muncii;

e) însușirea de cunoștințe, deprinderi și abilități artistico-culturale;

f) îmbogățirea nivelului de cunoștințe, în vederea asigurării de șanse egale pentru integrarea în societate;

g) asimilarea standardelor sistemului informațional în cadrul activităților organizate;

h) dezvoltarea, în cooperare cu autoritățile publice, cu reprezentații ai societății civile, ai sindicatelor și ai patronatelor, de forme de pregătire pentru servicii diverse, în raport cu nevoile specifice ale comunității;

i) cultivarea meșteșugurilor, obiceiurilor și tradițiilor;

j) cooperarea cu instituții cultural-artistice din țară și din străinătate.

Art. 20. – (1) Conducerea universității populare este asigurată, în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, de către un director numit, pe bază de concurs organizat de autoritatea administrației publice locale, împreună cu direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București; din comisia de concurs fac parte reprezentanți ai autorității administrației publice locale și ai direcției.

(2) Pentru participarea la concurs, candidații trebuie să depună la dosar, în mod obligatoriu, avizul direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București.

(3) Universitățile populare care funcționează ca departamente în cadrul caselor de cultură sunt conduse de către un referent de specialitate, iar cele care funcționează în căminul cultural sunt coordonate de către directorul instituției.

CAPITOLUL VI

Școala populară de arte și meserii

Art. 21. – Școala populară de arte și meserii este instituție publică, având personalitate juridică, cu profil de învățământ artistic și de însușire a meșteșugurilor tradiționale, organizată în fiecare județ și în municipiul București, aflată sub autoritatea consiliului județean, respectiv, a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 22. – Școala populară de arte și meserii funcționează conform normelor didactice elaborate de Ministerul Educației și Cercetării și de Ministerul Culturii și Cultelor.

Art. 23. – Conducerea școlii populare de arte și meserii este asigurată, în baza regulamentului de organizare și funcționare, de către un director numit prin concurs organizat de consiliul județean, respectiv, de Consiliul General al Municipiului București, împreună cu direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv, a municipiului București.

Art. 24. – Directorul școlii populare de arte și meserii are următoarele atribuții :

- a) asigură conducerea curentă a instituției;
- b) elaborează programele de activitate;
- c) desfășoară nemijlocit una dintre activitățile de profil;
- d) este ordonator de credite;
- e) stabilește măsuri disciplinare sau de recompensare, în conformitate cu legislația în vigoare;
- f) reprezintă instituția în raporturile cu persoanele juridice și fizice, precum și în fața organelor jurisdicționale;
- g) prezintă anual un raport de activitate în fața consiliului județean, respectiv, a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 25. – Personalul de specialitate al școlii populare de arte și meserii este salarizat conform Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Centrul cultural

Art. 26. – Centrul cultural este o instituție publică de cultură, cu personalitate juridică, de interes național sau local.

Art. 27. – Centrele culturale de interes național sunt înființate prin hotărâre a Guvernului și sunt finanțate din venituri proprii și alocații de la bugetul de stat.

Art. 28. – (1) Centrele culturale de interes județean sau local, municipale sau orășenești, se constituie și funcționează sub autoritatea consiliului județean sau local, după caz.

(2) Activitatea centrelor culturale de interes județean sau local este finanțată din veniturile proprii și alocațiile consiliului județean sau local, după caz.

Art. 29. – Centrele culturale au următoarele atribuții:

- a) educarea științifică și artistică a publicului, prin programe specifice;
- b) sprijinirea tinerilor cercetători și artiști valoroși în afirmarea lor;
- c) elaborarea și editarea de studii, publicații și materiale documentare;

d) colaborarea cu Ministerul Educației și Cercetării, cu fundații, universități române și străine, în vederea cunoașterii și afirmării valorilor culturii și civilizației românești;

e) îmbogățirea patrimoniului instituției, prin donații, achiziții, organizarea de tabere și expoziții de artă și alte forme;

f) acreditarea formațiilor și ansamblurilor artistice profesioniste.

Art. 30. – Centrele culturale își desfășoară activitatea în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, avizat de autoritatea tutelară, după caz.

CAPITOLUL VIII

Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale

Art. 31. – Centrul Național de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare se reorganizează în Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale și trece de sub autoritatea și din finanțarea Consiliului General al Municipiului București, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, ca instituție publică finanțată din venituri proprii și din alocații de la bugetul de stat.

Art. 32. – Organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 33. – Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale are următoarele atribuții:

a) propune autorizarea instituțiilor publice de cultură prevăzute la art. 2;

- b) efectuează studii și cercetări privind obiceiurile, tradițiile populare și meșteșugurile tradiționale și inițiază programe pentru conservarea și protejarea acestora;
- c) promovează obiceiurile și tradițiile populare;
- d) propune zone de obiceiuri și tradiții populare protejate;
- e) realizează programe de educație permanentă în parteneriat cu instituții de specialitate din țară și din străinătate;
- f) asigură asistență științifică și de specialitate, în condițiile prezentei legi, instituțiilor publice de cultură acreditate din domeniul educației permanente;
- g) editează și difuzează materiale de interes din domeniul educației permanente pentru instituțiile publice de cultură;
- h) colaborează cu Centrul pentru Formare, Educație Permanentă și Management în Domeniul Culturii în scopul formării formatorilor din sistemul educației permanente;
- i) elaborează regulamentele – cadru de organizare și funcționare a așezămintelor culturale.

CAPITOLUL IX

Centre județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale

Art. 34. – Centrele județene de conservare și valorificare a tradiției și creației populare și centrele județene de cultură se reorganizează în centre județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale, ca instituții publice de cultură, cu personalitate juridică, sub autoritatea consiliilor județene, finanțate din venituri proprii și din alocații de la bugetul local.

Art. 35. – Regulamentele de organizare și funcționare a centrelor județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale se elaborează în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I și se aprobă prin ordin al

ministrului culturii și cultelor în termen de 30 de zile de la data elaborării lor.

Art. 36. – Centrele județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale au următoarele atribuții:

a) coordonează și îndrumă din punct de vedere metodologic, în plan județean, activitatea așezămintelor culturale;

b) sprijină activitatea așezămintelor culturale în domeniul formării formatorilor și al perfecționării personalului de specialitate;

c) editează și difuzează publicații în domeniul educației permanente pentru rețeaua județeană a așezămintelor culturale;

d) realizează programe de educație permanentă în parteneriat cu instituțiile de specialitate din țară și din străinătate;

e) inițiază și sprijină proiecte și programe de promovare a obiceiurilor și tradițiilor populare;

f) propune zone de obiceiuri și tradiții populare protejate din cadrul județului;

g) efectuează studii și cercetări privind obiceiurile, tradițiile populare și meșteșugurile tradiționale;

h) inițiază și aplică programe pentru conservarea și protejarea acestora.

CAPITOLUL X

Alte categorii de așezăminte culturale

Art. 37. – (1) Formațiile și ansamblurile profesioniste pentru promovarea culturii tradiționale sunt instituții publice sau private de spectacol cu personalitate juridică.

(2) Formațiile și ansamblurile profesioniste pentru promovarea culturii tradiționale își desfășoară activitatea, în baza regulamentului de organizare și funcționare, pe stagiuni.

(3) În alcătuirea repertoriilor, formațiile și ansamblurile profesioniste, în scopul promovării culturii tradiționale, colaborează cu Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale,

respectiv, cu centrele județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale, după caz.

Art. 38. – (1) Centrul pentru Formare, Educație Permanentă și Management în Domeniul Culturii este instituție publică de cultură, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, finanțată integral din venituri proprii, care funcționează în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Activitatea Centrului se desfășoară în conformitate cu prevederile propriului regulament de organizare și funcționare.

Art. 39. – Centrele zonale pentru educația adulților se pot organiza în cadrul căminelor culturale, caselor de cultură sau universităților populare, cu următoarele atribuții:

a) derularea unei activități de cercetare în zonă pentru identificarea cerințelor de educație și elaborarea unor strategii coerente pe termen scurt, mediu și lung;

b) inițierea și susținerea unor programe de educație în vederea dezvoltării resurselor umane;

c) asistență în formarea și perfecționarea profesională pentru dobândirea de noi calificări, în conformitate cu legislația în vigoare.

CAPITOLUL XI

Finanțarea așezămintelor culturale

Art. 40. – Așezămintele culturale sunt finanțate din venituri proprii și din alocații de la bugetul local sau, după caz, de la bugetul de stat.

Art. 41. – Finanțarea activității de formare profesională continuă și promovare socială a persoanei, desfășurată de instituțiile publice de

cultură, se face potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 375/2002.

Art. 42. – Pentru finanțarea sistemului de educație permanentă prin instituțiile publice de cultură se pot constitui la nivel teritorial surse suplimentare de finanțare din taxele și impozitele locale.

Art. 43. – Sursele suplimentare locale pentru finanțarea activităților de educație permanentă pot fi utilizate pentru:

a) cheltuieli pentru organizarea unor manifestări culturale – educative de interes local;

b) cheltuieli pentru activități organizate în colaborare cu alte instituții din țară și din străinătate.

CAPITOLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 44. – Normele metodologice prevăzute la art. 5 se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 45. – Centrele județene pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale vor fi organizate, în fiecare județ, potrivit prevederilor prezentei legi, în termen de 90 de zile de la publicarea normelor metodologice prevăzute la art. 5 în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 46. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 iunie 2003, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 iunie 2003, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc

București, 27 iunie 2003
Nr. 292